

חלק 10 מתוך 10

מ"ובג"כ יצחק, דינא קשיא" עד "צדקך וכבוד ה' יאספך"

(תנ"ט) ובגין כך יצחק דינא קשיא נפק לאחדא לחולקיה, ולאולדא וחסד אקרי, ועל דא יעקב אשלים כלא מהאי סטרא ומהאי סטרא, מסטרא דאחידו אברהם ויצחק לחולקיהון לעילא הוא שלימותא. מסטרא דאתיהיב להו לאולדא מתתא לעילא הוא שלימותא. ועל דא כתיב, (ישעיהו מ"ט, ג') ישראל אשר בך אתפאר. ביה אתאחידו גוונין מעילא ומתתא.

(ת"ס) ועל דא כתיב הקא שירה דכתיב, (ישעיהו ה', א') אשירה נא לידידי. שירה ודאי, דהא אקרי לאולדא דכר, דהא אקרי ידיד עד לא יפוק לעלמא.

(תס"א) ואית דאמרי אשירה נא לידידי דא אברהם כמא דאת אמר, (ירמיהו י"א, ט"ו) מה לידידי בביתי. ואברהם ירית ירותא דאחסנת חולקא דא, אבל מה דאמינא דדא יצחק הכי הוא.

(תס"ב) שִׁירַת דָּוִד לְכַרְמוֹ. דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֶקְרִי דָּוִד
דְּכְתִיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ה', י') דָּוִד צַח וְאָדוֹם. יְדִידִי, אֶחָיד בְּדָוִד דְּכַר
וּמְנִיָּה אֶתְנַטֵּעַ כְּרָם, דְּכְתִיב כְּרָם הָיָה לִידִידִי.

(תס"ג) בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֹן. מֵאֵי בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֹן. אֵלֹא בְּמָה נִפְיָק הָאֵי כְּרָם
וּבְמָה אֶתְנַטֵּעַ, חֲזַר וְאָמַר בְּקֶרֶן. מֵאֵי קֶרֶן דְּכְתִיב, (יְהוֹשֻׁעַ ו', ה')
בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּקֶרֶן הַיּוֹבֵל. שְׁאֲרִי. וְהָאֵי קֶרֶן אֶתְאַחִיד בְּהָהוּא דְּכַר
דְּאֶקְרִי בֶּן שָׁמֹן.

(תס"ד) מֵהוּ בֶּן שָׁמֹן כְּמָא דְּאַתְּ אָמַר בֶּן חוּרִין. וְתִרְוִיָּהּ חַד מְלָה,
שָׁמֹן דְּמִתְמָן נְגִיד מְשַׁחָא וּרְבוּ לְאַדְלָקָא בּוֹצִינִין, וּבְגִין כֶּף בֶּן שָׁמֹן.
וְדָא שָׁמֹן וּרְבוּ נְגִיד וּנְפִיק וְאַדְלִיק בּוֹצִינִין עַד דְּנָטִיל לֵיהּ וְכִנְיֵשׁ
לֵיהּ הָאֵי קֶרֶן, וְדָא אֶקְרִי קֶרֶן הַיּוֹבֵל. בְּגִינִי כֶף לִית מְשִׁיחוּתָא
דְּמִלְכוּתָא אֵלֹא בְּקֶרֶן, וְעַל דָּא אֶתְמַשֵּׁךְ מִלְכוּתָא דְּדָוִד דְּאֶתְמַשֵּׁחַ
בְּקֶרֶן וְאֶתְאַחִיד בֵּיהּ.

(תס"ה) וַיַּעֲזָקְהוּ, כִּהְיָא עֲזָקָא דְאַסְתַּחֲר לְכָל סְטָרִין. וַיִּסְקָלְהוּ, דְּאַעְדֵי מַנִּיה וּמַחֲוִלְקִיה כָּל אַנּוּן רַבְרַבִּין כָּל אַנּוּן תַּרְיָסִין כָּל אַנּוּן כְּתָרִין תַּתְּאִין, וְהוּא נָסִיב לִיה לְהָא כָּרָם לְחֻלְקִיה, דְּכְתִיב, (דברים ל"ב, ט') כִּי חָלַק יְיָ עִמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ.

(תס"ו) וַיִּטְעֵהוּ שׁוֹרֶק, כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (ירמיהו ב', כ"א) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיהָ שׁוֹרֶק, כֹּלָה זֶרַע אֲמַת. כֹּל"ה כְּתִיב בָּהּ א. מִכָּאן שְׁאֲרֵי אֲבָרְהָם לְאוֹלָדָא לְעִילָא, וּמֵהָא נִפְק זֶרַע אֲמַת. כֹּלָה זֶרַע אֲמַת וַדָּא, הֵינּוּ דְכְתִיב כֹּה יִהְיֶה זֶרַעָהּ, וְכֹלָא חַד מְלָה. זַכָּאָה חֻלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל דִּינִרְתּוּי רוּתָא קוֹדִישָׁא דָּא.

(תס"ז) סוֹפִיָּה דִּקְרָא (ישעיהו ה', ב') וַיִּבֶן מִגְדָּל בְּתוֹכּוֹ. מֵהוּ מִגְדָּל כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (משלי י"ח, י') מִגְדָּל עַז שֵׁם יְיָ, וְנִשְׁגָּב. בּוּ יְרוּץ צְדִיק וַדָּא.

(תס"ח) וְגַם יָקָב חָצַב בּוּ דָּא תַרְעָא דִּצְדָק כְּמָא דְאַתְ אָמַר, (תהילים קי"ח, י"ט) פֶּתַחַו לִי שַׁעֲרֵי צְדָק. מֵאֵי מִשְׁמַע, דְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל

דַּאֲתַגְזֹר, עֵייל בְּתֵרוּיִיהוּ וְזָכִי לְתֵרוּיִיהוּ.

(תס"ט) וּמֵאֵן דְּקָרִיב בְּרִיָּה לְקִרְבָּנָא דָּא עֵייל לִיָּה בְּשִׁמָּא קוּדִישָׁא, וְעַל אֵת דָּא מִתְקַיְמִין שְׁמִיָּא וְאַרְעָא דְכְּתִיב, (ירמיהו ל"ג, כ"ה) אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְיָלָה חֻקּוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא שָׁמַתִּי. וְהֵאֵי מֵאֲרִיָּה דִּהְלוּלָא דָּא זָכָה לְכָלֵּא לְמַחֲזִי קוּדִישָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲנַפִּין בְּאַנְפִּין בְּהֵאֵי יוֹמָא.

(ת"ע) זַכָּאָה חוּלְקָנָא דְזָכִינָא לְהֵאֵי יוֹמָא וְזַכָּאָה חוּלְקָה עֲמָנָא, וְהֵאֵי בְּרָא דַּאֲתִיָּלִיד לָהּ קָרִינָא עַלִּיָּה כָּל הַנִּקְרָא בְּשָׁמִי וְגו' יִצְרָתִיו אַף עֲשִׂיתִיו. וְכְּתִיב, (ישעיהו נ"ד, י"ג) וְכָל בְּנֵיָהּ לְמוֹדֵי יְיָ וְגו'. אוּפּוֹהָ לְרַבִּי אָבָא תַּלְתָּ מִיָּלִין.

(תע"א) אָמְרוּ לִיָּה הֵאֵי מְרִיָּה דִּהְלוּלָא, אוּשְׁפִיזָהּ, זָכָה לְכוּלֵּי הֵאֵי בְּגִין דְּקִיָּים קִיּוּמָא דְּמַצָּוָה. אָמַר מַאי הִיא. אָמַר הָהוּא גִבְרָא, דְּבִיתָאֵי אֶתְתַּ אַחֵי הֲוֹת, וּמִית בָּלָא בְּנִין, וְנָסִיבָנָא לָהּ, וְדָא הוּא בְּרָא קִדְמָאָה דִּהְוָה לִי מִנָּה וְקָרִינָא לִיָּה בְּשִׁמָּא דַּאֲחֵי דַּאֲתַפְטֹר.

אמר ליה מכאן ולהלאה קרי ליה אידי, והיינו אידי בר יעקב.
בריה לון רבי אבא ואזיל לארחיה.

(תע"ב) כד אתא סדר מלין קמיה דרבי אלעזר, ודחיל למימר לרבי
שמעון. יומא חד הוה קמיה דרבי שמעון. ואמר רבי שמעון מאי
דכתיב ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר אני הנה
בריתי אתך. משמע דעד דלא אתגזר הוה נפיל על אנפוי ומליל
עמיה. בתר דאתגזר קאים בקיומיה ולא דחיל. אני הנה בריתי
אתך דאשכח גרמיה גזיר.

(תע"ג) אמר ליה רבי אבא אי ניקא קמיה דמר דלימא קמיה מאנן
מלי מעלייתא דשמענא בהאי, אמר ליה אימא. אמר ליה דחילנא
דלא יתענשו על ידאי. אמר ליה חס ושלום (תהילים קי"ב, ז')

משמועה רעה לא יירא נכון לבו בטוח בי. סח ליה עובדא וסדר
קמיה כל אנון מלין.

(תע"ד) אָמַר לִיהּ וְכִי כָּל הַנִּי מְלִי מַעֲלִייתָא הוּוּ טְמִירִין גַּבְּרָא וְלֹא
אֲמַרְתָּ לְהוּ. גּוֹזְרָנָא עֲלָךְ דְּכָל תְּלָתִין יוֹמִין אֵלִין תְּלַעִי וְתַנְשִׁי. וְלֹא
כְּתִיב, (משלי ג', כ"ו) אַל תִּמְנַע טוֹב מִבְּעָלְיוּ בְּהִיּוֹת לֹאֵל יִדָּךְ
לַעֲשׂוֹת. וְכָךְ הָוָה. אָמַר גּוֹזְרָנָא דְּבֹאֹרֵייתָא דָּא יִגְלוֹן לְכַבֵּל בֵּינֵי
חֲבֵרִיאָא.

(תע"ה) חָלַשׁ דַּעֲתִיהּ דִּרְבִּי אַבָּא, יוֹמָא חַד חָמָא לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן
אָמַר לִיהּ טוֹפְסָרָא דִּלְבָבָךְ בְּאַנְפָּךְ שְׂכִיחַ. אָמַר לִיהּ לֹא עַל דִּידִי
הוּא אֵלָא עַל דִּידָהּוּ. אָמַר לִיהּ חַס וְשְׁלוֹם דַּאֲתַעֲנָשׁוּ, אֵלָא בְּגִין
דְּמַלִּין אֲתַגְלִיין בֵּינֵיהּוּ כָּל כָּךְ. יִגְלוֹן בֵּינֵי חֲבֵרִיאָא יִלְפוֹן אֲנֹן
אַרְחִין וְאַתְכִּסִּין מַלִּין בְּגוּוֹיָהּוּ. דְּהָא מַלִּין לֹא אֲתַגְלִיין אֵלָא
בֵּינָנָא דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא אֲסִתְכִים עֲמָנָא וְעַל יִדְנָא אֲתַגְלִיין
מַלִּין.

(תע"ו) אָמַר רַבִּי יוֹסִי כְּתִיב, (ישעיהו נ"ח, ח') אֲזַ יִבְקַע כְּשֶׁחַר אוֹרָךְ
וְגו'. זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִידָהּ הוּא לְאַכְרָזָא עַל בְּנוֹי וְיִמָּא, אֲזַ יִבְקַע

כְּשֶׁחַר אֹרֶךְ וְאַרְכָּתָךְ מִהֲרָה תִצְמַח וְהָלַךְ לְפָנֶיךָ צִדְקָה וְכְבוֹד יי יֵאֱסָפָה,

ספר הזוהר, פרשת לך לך, אות תנ"ט-תע"ו
נוסח מנוקד: ספר הזהר מנוקד, ישראל תשע"ג – מתוך ספריא
השלמת ניקוד בקטעים שבסוגריים: נוסח חב"ד (chabad.org)
Vocalized Zohar, Israel 2013 · Sefaria
https://www.sefaria.org.il/Zohar%2C_Lech_Lecha.35.459-35.476?vhe=Vocalized_Zohar,_Israel_2013&lang=he
mohel-itamar.co.il